

vel kunde mene, at Hertugdømmernes Befolkning med nogen Uro og Uengstelse kunde see Fællesforfatningen imøde, dersom de antog, at den danske Rigsdag fik nogen directe eller indirecte bestemt Indflydelse paa disse Spørgsmaal; men det er meget heldigt, at, saavidt jeg seer, netop disse Puncter ere uden nogen som helst Medvirkning fra Rigsdagens Side, saa bestemt udtrykte af H. S. Maahestat selv igjennem hans Regjering, at der aldeles ingen Tvivl kan være i denne Retning, og at der altsaa aldrig kan være Tale om, at den danske Rigsdag ved Antagelsen af denne Paragraph i hvilken som helst Skikkelse kommer til at udøve nogen Indflydelse derpaa. Jeg skal noget nærmere gaae ind paa disse Puncter. Jeg vil som det første Hovedpunct naturligviis anføre Spørgsmaalet overhovedet om Tilblivelse af en virkelig Fællesforfatning. Jeg kan vel tænke mig — og vi have jo seet positive Data derfor — at der kunde være Dunster i den ene af disse Landsdele, ja maaskee i begge, om at ville have Tilstanden tilbage til 1847 eller til Tiden før 1848. I den Henseende kunde man vistnok mene, at der er en skarp Modsatning tilstede. Hvad nu Bevæggrundene maatte være til at ville have denne Tilstand tilbage, skal jeg ikke gaae ind paa; Aarsagerne ligge temmelig nær; — jeg siger blot, at i den her antydede Henseende kunde der maaskee være en skarp Modsatning. Nu er det imidlertid absolut givet, givet ved den kongelige Proclamation af 28de Januar 1852, at der skal stables en Fællesforfatning; derpaa har Rigsdagen ingen Indflydelse havt, og vil heller ikke fremdeles komme til at have nogen med Hensyn til, at en Fællesforfatning skal bringes tilveie. Med Hensyn til denne Forfatnings Besskaffenhed, kunde man derimod vel sige, at den er endnu saa aldeles i det Dunkle og Taagede, at der kan tænkes en Forfatning, som maaskee grændse aldeles op til den gamle Tilstand, og en Forfatning, som grændse nær til den, hvori vi s. Ex. for Diebliffet befinde os her i Danmark; men i den Henseende er det af væsentlig Betydning, at Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 i Virkeligheden har udtalt sig om flere vigtige Puncter i denne Retning. Det

er saaledes udtryffeligt sagt, at den eventuelle Forfatning skulde netop gaae ud paa at frembringe en velordnet Forbindelse mellem Monarchiets forskjellige Dele gjennem en fælles Behandling af de fælles Anliggender. Det er saaledes aldeles klart og bestemt udtalt, at der virkelig tilsigtes en repræsentativ Forfatning, hvorigjennem de forskjellige Statsdele skulde samles til et velordnet Hele. Med Hensyn altsaa til dette Spørgsmaal er der ingen Tvivl, og der kan derovrefra ikke næres nogen Frygt for, at Rigsdagen enten har indladt sig derpaa eller skulde gjøre det; thi Spørgsmaalet staaer fast og er afgjort uden nogen som helst Deeltagelse af Rigsdagen. Det andet Hovedpunct er naturligviis Spørgsmaalet om Forholdet, hvori Hertugdømmerne skulde deeltage i en saadan repræsentativ Fællesforsamling; men det er da ogsaa heldigt, at dette Spørgsmaal staaer saa fast og er saa aldeles afgjort, at der heller ikke med Hensyn til dette kan være nogen Tvivl om, hvad der vil skee, og altsaa heller ikke i den Henseende kan man tænke paa, at der skulde opstaae nogen Utilfredshed derved, at man skulde kunne mene, at det var den danske Rigsdag, eller Noget, der var kommet fra den danske Rigsdag, der havde gjort, at man havde vedtaget et andet Forhold end det, som bestod efter Kundgjørelsen af 28de Januar 1848. Det er jo nemlig aldeles vist, at netop dette Spørgsmaal kan henregnes til et af de meest brændende. Det er noksom bekendt, at Forfatningsprescriptet af 1848 vilde løse dette Spørgsmaal ved Anerkjendelsen af en fuldkommen Dualisme i det danske Monarchie, hvorved der skulde tillægges den langt ringere Befolkning i Hertugdømmerne i politisk Henseende samme Betydning som Kongerigets langt overveieende. Det er ligesaa lidt glemt, hvilken dyb og almindelig følt Uvillie, der herved fremkaldtes i Danmark, og, efter Alt hvad der er passeret siden 1848, maatte det vel ogsaa i sig ansees for en Umulighed, at der skulde kunne bydes det danske Folk den Haan, som vilde ligge i Gjenoptagelsen af et saa ubilligt Fordelingsforhold af de politiske Rettigheder.

Men heldigviis kan det siges, at dette Spørgsmaal ogsaa allerede kan betragtes som